

Riga Tersanesi, Letonya

3. Maj Tersanesi, Hırvatistan

Avrupa'da tersaneler neredeyse şehir merkezlerinde yer alırken, günlük yaşamdan soyutlanmayıp turizmle bütünleştirilirken, nehir ve iç su yollarında, delta kumsallarında, tarım ve yerleşim alanlarında faaliyet gösterebiliyorken; Türkiye'de yıllardır tamamen betonla kaplı, 30 yıldan beri uluslararası deniz trafiğine açık ve imar planında sanayi alanı olarak kayıtlı bir liman sahasında niye tersane kurulamıyor? Davacı konumundaki belediye, davalarından feragat ederken, bir mahalle güzelleştirme derneği niçin binlerce kişiye istihdam sağlayacak böyleli oluşumu elinin tersiyle itiyor?

While shipyards in Europe are located almost in the city center, without isolating from the daily life but integrating with tourism, operate along rivers and inland waterways, on deltas and agricultural and settlement areas, why is it not possible to establish a shipyard on a port area that has been open to international sea traffic for 30 years and that is registered as an industrial area in the development plan? While a municipality withdraws from all suits in which it was a plaintiff, how can a neighborhood improvement association easily reject such a chance that would provide employment opportunities for thousands of people?

TASUCU SHIPYARD: THREAT OR VICTIM?

The maritime industry in Mersin is very aggrieved. They face many problems whenever they want to make an investment for development. What is more, in the most unlikely way... The shipyard planned to be established in Tasucu has reached a deadlock due to excessive environmental concerns. Ignoring the fact that the area was once a port, a quantum leap for Mersin and Turkey has been hindered.

Korer Ozbenli, General Manager of Akter Akdeniz Tasucu Gemi Sanayi A.S. owned by Mersin Joint Venture Group, whose opinion we sought about this issue, stated that the idea of establishing a shipyard in the Mediterranean was very old, but that it had somehow not been possible to implement. "You are not going to establish a shipyard in an inappropriate place. One section in the industrial zone is being designed as a shipyard, that's all. This is a place inside Seka, a part of the port area. The opposing group puts forward a disaster scenario thinking that if a shipyard would be established here, then ship dismantling would be carried out and that would pose risks for the health of people. But, of course, there are some other underlying reasons. This place is the only location whose infrastructure is convenient for establishment of a shipyard." Ozbenli continued.

Mersin is at the top of the unemployment league in Turkey, and unfortunately this tragicomic story that took place in this city is real. Being unable to reach a positive result in spite of all this struggle and investments not only leads to discouragement of the investors, but also loss of an existing potential.

Peene-Werft Tersanesi, Almanya

TAŞUCU TERSANESİ TEHDİT Mİ, KURBAN MI?

Mersin'de denizcilik sektörü oldukça dertli. Öyle ki gelişim için nereye yatırım yapılsa altından bir sorun çıkıyor. Üstelik en olmayacak şekilde... Taşucu'nda kurulacak tersane de aşırı çevresel duyarlılıklar sonucu çıkmaza girdi. Söz konusu alanın bir liman olduğu gerçeğini de görmezden gelerek, hem Mersin hem de Türkiye için önemli bir atılıma ket vuruldu. Üstelik geçersiz nedenlerle. Peki neden?

Belgelerde açıkça şöyle yazıyor: "Ülkemizin ekonomik ve stratejik hedefleri gereği, Akdeniz sahillerinde tersane ihtiyacı doğmuş; 1999 yılında alınan 449 sayılı MGK Kararı ve buna bağlı olarak Bakanlar Kurulu Kararı ile Seka Akdeniz Müessesesi limanının bir bölümü "tersane alanı" olarak belirlenmiştir. " Burada geçen "Seka Akdeniz Müessesesi limanının bir bölümü" ifadesini gözden kaçırmamak gerekiyor. Çünkü tersanenin kurulumuna karşı açılan davalarda gösterilen ve çelişki yaratan gerekçelerden biri, alanın tarım arazisi olduğu ve tersanenin doğal kıyı hattına zarar vereceği yönünde.

Peki o zaman niçin, MGK ve Bakanlar Kurulu Kararlarını takiben, Başbakanlık Özelleştirme İdaresi Başkanlığı'nca Seka Limanı'nın bir bölümünde yapılmak üzere tersane ihalesi açıldı? Madem o alan söylenen kriterlere aykırı idi, niçin böyle bir ihale söz konusu oldu?

O dönemde alınan kararlar; bilirkişi raporlarında ifade edildiği gibi altyapısı olmayan kararlar mıydı, yoksa bugün alınan kararlarda farklı güç dengeleri mi devreye giriyor? Mersin Deniz Ticaret Odası'nın yanıtı çok açık. Oda yetkilileri; "Taşucu'nda tersane gerekliliği düşüncesi, 1990'lı yıllardan beri Akdeniz bölgesinde, askeri ve sivil ilgili tüm kurumların müşterek çalışmasının sonucudur. " diyor.

HİKAYENİN DÖNÜM NOKTASI

Konuyla ilgili görüşüne başvurduğumuz Mersin Ortak Girişim Grubu'na ait Akter Akdeniz Taşucu Gemi Sanayi A.Ş. Genel Müdürü Korer Özbenli, Akdeniz'de bir tersane kurulması fikrinin aslında oldukça eski olduğunu, ancak bir türlü hayata geçirilemediğini ifade ediyor ve şunları söylüyor: "1974 Kıbrıs Barış Harekatı'ndan sonra, Akdeniz'de Deniz Kuvvetleri'nin yararlanabileceği bir tersanenin olmaması sıkıntı yaratınca, konu üst makamlara iletilmiş. Ancak 90'lı yıllarda bu talep yenilenene dek başka bir adım da atılmamış. "

Özbenli, Denizcilik Müsteşarlığı'ndaki Genel Müdürlük döneminde ülkemizin Akdeniz'de tersanelere olan ihtiyacının Harp Akademilerindeki Denizcilik Sempozyumunda gündeme geldiğini ve 90 lı yıllardan buyana ilgili kurumlarca yapılan çalışmaları değerlendirerek İskenderun'dan Fethiye'ye kadar yer aradıklarını ifade ederek devam ediyor: "Seka Akdeniz Müessesesi bugünde olduğu gibi o dönemde de

özelleştirme kapsamında idi. Seka limanını ayrı, fabrika kısmını ayrı özelleşecekti.. Seka fabrikasının aktif olmaması nedeniyle liman kapasitesi tam kullanılmamakta idi. Bu alanın tersane kriterlerini karşılamak açısından en uygun yer olduğu ilgili kurumların ortak çalışması ile tespit edildi. Özellikle üzerine basarak söylüyorum, doğaya yeni bir müdahale gerektirmeyecek bir yerd. Yepyeni bir alanda, bakir bir yeri tersane haline getiriyorsanız, diğer deniz canlılarına ve çevreye daha fazla zararınız dokunur. Ama burada mevcut bir liman tesisini içerisinde yapıyorsunuz. Başbakanlık Denizcilik Müsteşarlığı, Çevre Bakanlığı, Ulaştırma Bakanlığı da dahil olmak üzere 20 ayrı kurum bu çalışmada tam bir mutabakat sağlamıştır.

Tersane ihalesine; Mersin Deniz Ticaret Odası'nın 16 üye kuruluşu, Mersin Sanayi ve Ticaret Odası, Silifke Ticaret ve Sanayi Odası, Selah Makine ve Gemicilik A.Ş. 'nin de yer aldığı Mersin Ortak Girişim Grubu şemsiyesi altında girildi. 2003 yılında yapılan ihalede 2,150,000 USD bedelle en yüksek teklifi vererek ve bedelini peşin olarak ödeyerek Özelleştirme İdaresi ile Akter Akdeniz Taşucu Gemi Sanayi A.Ş. arasında 'İşletme Hakkı Devir Sözleşmesi' imzalandı.

Tarihleri tekrar hatırlatırsam; Akdeniz'de tersane kurulmasına ilişkin MGK kararı 23 Temmuz 1999'da, Bakanlar Kurulu kararı da 30 Temmuz 1999'da alındı. 13/08/2003 tarihinde Özelleştirme İdaresi Başkanlığı tarafından tersane ihalesi yapıldı ve Mersin Ortak Girişim Grubu'na satış gerçekleştirildi. 30 Nisan 2004 temel atma töreninin tarihi olarak belirlendi. Ancak 28 Mart 2004'de yapılan yerel seçimlerle hikayenin seyri tamamen değişti. Yeni belediye yönetimi ve desteğindeki kişilerin görünürde "aşırı çevrecilik" duyarlılıkları uzantısında tersanenin kurulumu davalara takıldı. Bu da yetmedi, en basit davalarda bile itiraz söz konusu olduğunda 2. ya da 3. bilirkişi görevlendirilirken, devletin en üst organlarına ait kararların yargıya taşındığı böyle bir davada, başka bilirkişi atanmadı ve itirazlar da kabul görmedi. "

DAVACILAR KİM VE NİÇİN İTİRAZ EDİYORLAR?

Taşucu Tersanesi'nin devir sözleşmesi imzalanıp ücreti ödendikten sonra ve hatta

Kum Mahallesi

Akter Tersanesi

gerekli malzemeler bile alınmaya başlanmışken dava edilmesi sonucu, projenin durdurulması kararı alındı. Söz konusu davada dava edilenler; Bayındırlık ve İskan Bakanlığı, Denizcilik Müsteşarlığı, Ulaştırma Bakanlığı, DLH Genel Müdürlüğü ve müdahil olarak Akter A. Ş. iken, ilk davacılar; Taşucu Belediyesi, Belediye itfaiye çavuşu ve Kum Mahallesi Güzelleştirme Derneği. Dava gerekçeleri ise; tersane yapılacak alanın 1. dereceden tarım arazisi olması, doğal kıyı hattına müdahalede bulunulması, meteorolojik verilerin Taşucu yerine Mersin'den alınması, Göksoy deltasına, Ramsar sulak alanına olan yakınlık, yüzey temizliği ve boyama işlemlerinin açık sahada yapılması, hatta ÇED raporu sürecinin kısıtlılığı ve belki de en ilginç kamu yararının bulunmaması!!!

BELEDİYE DAVADAN VAZGEÇTİ AMA... .

"Denizcilik sektöründe uluslararası kurallara uyulması zorunludur. Dolayısıyla bu kurallar çerçevesinde tersanenizi temiz tutmuyorsanız, geminizi yapamazsınız, belgelendiremezsiniz, denizde yüzdüremezsiniz. Konuyla ilgili olarak, tersane fikrine karşı çıkanlara Türk Loydu'nun brifing vermesini sağladık. Bunun üzerine Belediye yetkilileri için yanlılığını kabul

Korer Özbenli: "Taşucu'nda, tarım arazisi denilen yerde evler bulunuyor ve evlere ait atıklar da foseptiklerle denize ulaşıyor. Çed için yaptığımız çalışmalarda ODTÜ Erdemli Deniz Bilimleri Enstitüsü, denizin 9 yerinden numuneler aldı ve en kirli yerin Kum Mahallesi evlerinin bulunduğu yerler çıktı. Çünkü evlerde hem atıklar için ayrı bir sistem yok, hem de atıklar kumullardan sızarak denize ulaşıyor."

ederek davadan feragat ettiler, ancak toplam 37 üyeden oluşan ve üyeler arasında eşlerin de bulunduğu Kum Mahallesi Güzelleştirme Derneği ısrarlı. " diyen Özbenli yaşananlara hala inanmadığını ve bunun tam bir kara mizah konusu olabileceğini söylüyor. İlginç olan ise, zaten sanayi alanı içerisinde değerlendirilen bir yerin sağlayacağı imkanlara ve binlerce kişilik istihdama böyle kolayca yüz çevrilmesi. Mersin Deniz Ticaret Odası yetkilileri de derneğin aslında, bir Alman Vakfı tarafından yönlendirildiğini ve yerel yönetimin siyasi eğilimleri doğrultusunda faaliyet gösterdiğini ifade ediyorlar.

Mersin dosyasını hazırlarken Marine&Commerce ekibi olarak özellikle ziyaret ettiğimiz Taşucu beldesindeki tersane alanını ve civarını gördüğümüzde Koror Beyin isyanına katılmamak mümkün değildi. Bölgenin davaya gerekçe olan konularla bağdaşmadığı öylesine ortadaydı ki...

10 ADIMDA YANLIŞLIKLAR

1. Bilirkişiler sadece Çevre Mühendisliği ve Şehir Planlama Bölümlerinden seçilmiş, Üniversitelerin Kıyı Yapıları, Deniz Mühendisliği ve Gemi İnşa Fakülteleri öğretim üyelerinin görüşleri önemsenmemiş.
2. Bilirkişi raporuna göre, toprağın 1. sınıf tarım arazisi olduğu ifade ediliyor. Oysa bu alan 30 yıldır Seka-Akdeniz müessesesinin uluslararası deniz trafiğine açık limanı olarak hizmet veriyor ve tamamı beton bir saha. Ayrıca 4 sene önce dikilen ağaçlar dahi yeşermemiş. Kum Mahallesi'nin bulunduğu alan da sular

içinde yüzüyor ve bataklıklarla kaplı.

3. Bilirkişi raporunda; "Doğal kıyı şeridinde müdahale eden tersanenin, özel bir şirketin ticari amaçlı kullanımına açılması şehircilik ilkelerine aykırı... Kamu yararı bulunmamaktadır. " şeklinde bir ifade yer alıyor. Bu yoruma göre 30 yıllık limana nasıl doğal kıyı hattı denebilir? Ülkemizde istihdam yaratacak tüm sanayi tesisleri teşvik edilirken, binlerce insana; tersanesi, yan sanayisi, yeni yerleşim yerleri ve daha pek çok iş imkanı sunacak bir oluşumun yaratacağı katma değere kamu yararı yoktur nasıl denilebilir? Ülkenin Milli Güvenliğinden daha üstün kamu yararı başka ne olabilirki?
4. Gemi inşa konusunda bilgisi olmayan bilirkişinin raporuna göre; "Açık alanda saç kesimi, boyama, tamirat işleri yapılacaktır." Varsayımı ise akıllara sezdadır. Tamamen kapalı ortamlarda yapılması uluslararası normlar gereği zorunlu olan yüzey temizliği ve boya işlemlerinin, açık sahada yapılacağı varsayımı ile, insan ve çevre sağlığına zarar vereceği iddia ediliyor.
5. Raporla göre, MGK önceden saha hakkında araştırma yapmadan kararı oluşturmuş ve gizli yazışmalar yapılmış. Mersin Deniz Ticaret Odası da soruyor: "Bilirkişiler Anayasal bir kurum olan MGK'nın hangi dosyalarına ulaşarak bu kararı vermişler ve 1.5 satırla bunu nasıl açıklamışlar?"
6. Raporla göre, Çed çalışması için yeterli olmayacak bir

Yağmur sonrası Kum Mahallesi villaları

Korer Özbenli

“Eğer kamudaki görevim sırasında bir yanlış yaptıysam, bunun hesabını vermeye hazırım. Ama eğer başkaları yanlış yapıyor ve yaptırıyorsa, onlar da hesabını versinler. Sadece ideolojik olarak binlerce işsiz gencimizin çalışmasını engelleyemezsiniz. M.G.K. kararını üstün kamu yararı görmeyenleri tarih yargılayacaktır. Bir ülkenin güvenliğinden daha üstün kamu yararı yoktur.”

sürede Çed raporu alınmış. Ancak bu ve benzeri konulardaki çevresel etki değerlendirilmesi yaklaşık 4-6 ay sürüyor. Taşucu’ndaki tersane girişimi için Çed raporuna ilk başvuru tarihi Nisan 2004 belgenin alındığı tarihten Eylül 2004.

7. Rapor, “Rüzgar verileri 85-90 km ötedeki Mersin’den alındığı için geçersizdir” diyor. Oysa 1990-1996 yılları arasında faaliyette bulunmuş olan Taşucu Meteoroloji İstasyonu kapandığı için en yakın istasyon Mersin istasyon verileri alınmıştır. Bu husus asıl söz sahibi olan ve ÇED komisyonu üyesi Deniz Kuvvetleri Komutanlığı Seyir Hidrografi ve Oşinografi Dairesince de kabul görüyor.

8. Uydu fotoğraflarından kesin olarak mesafeler belirlenebiliyorken, akademik bir ağızdan “Kurulması amaçlanan liman ve tersane tesisleri Göksu Deltası’na 500 metreden yakın...” şeklinde ifadeler çıkıyor. Birincisi, zaten 30 yıldır var olan bir liman sahasından bahsedilerek, doğal kıyı şeridine doğrudan müdahale ediliyor imajı verilip yargı yanıltılıyor, ikincisi de bir bilim adamı kesin rakamlar yerine aşağı yukarı hesaplamalar kullanıyor. Oysa söz konusu mesafe gerçekte 13 km.

9. Bilirkişi raporunda yer alan, “Oluşacak atık sular “büyük bir ihtimalle” arıtım sonrası denize veya drenaj hattına de-

şarj edilecektir.” şeklindeki ifade kullanılan kesin ve bilimsel (!) tabirler gözden kaçacak gibi değil.

10. Aynı özellikleri taşıyan bir davada, bilirkişilerin Yalova’da 40 tersaneli bir oluşuma verdikleri raporla, Akdeniz’de sadece 1 tersane için öngörülenler de akıl karıştırıcı.

SIYASİ BİR OYUNA MI KURBAN GİDİLDİ?

1999 yılındaki koalisyon döneminde karar alınmış olan tersanenin, CHP yerel yönetime gelince çıkmaza girdiğini ifade eden Korer Özbenli’ye göre, konu abartılarak siyasi bir platforma çekildi ve iş CHP-AKP sarmalına takılarak çözümsüzlüğe girdi.

“Ayrı bir yere tersane kurmuyorsunuz. Sanayi alanı içerisindeki bir bölüm tersane alanı olarak tasarlanıyor, hepsi bu. Seka’nın içinde, liman alanından bir yer burası. Muhalif grup buraya tersane gelince gemi sökümü de gelecek ve herkesin sağlığı tehlikeye girecek diye bir felaket senaryosu çiziyor. Tabii bunun altında ranta yönelik başka sebepler var. Oysa Türkiye’de bugüne kadar Tuzla da dahil, altyapısıyla tersane yapımına en uygun yer burası.” diyor Korer Bey.

“Siyasetin işin içine bu kadar girmesi ile bu iş istenmeyen bir oluşum gibi yansıtıldı.” diyor Özbenli, bildiriler dağıtılarak

kendilerine “işgalci öncü kuvvetler, siyonistler”, projeye de “Büyük Ortadoğu projesinin bir ayağı” şeklinde ithamlarda bulunulduğunu dile getiriyor ve ekliyor; “Devlet özelleştirdi ve parasını da aldı. Sonra bizim yanımızda davalara müdahil bile olmadı. Aslında davalara taraf da biz değiliz. İmar planı için Bayındırlık Bakanlığına, tersane izni için Denizcilik Müsteşarlığı’na, Çed için de Çevre Bakanlığına dava açıldı. Ama biz de bu işten zarar gören kuruluş olarak idarelerin yanında müdahil olduk. Yürütmeyi durdurma kararları alındı ve demirlerimiz, trafolarımız hepsi öylece kalakaldı. 4 yıl oldu.”

Hem sermaye yoğun, hem de emek yoğun bir sektör olan tersanelerin ekonomiye olan katkısı belli. İstatistik veriler baz alındığında Mersin bölgesi, Türkiye’de işsizlik oranının en yüksek olduğu bölgelerin birincisi olarak karşımıza çıkıyor. Ve çok göç alan bu bölgede tersanenin kurulması ile yaratılacak istihdamın önüne geçilmesini Mersin’de görüştüğümüz kişi ve kuruluşlar hazmedemiyor.

CHP’li yerel yönetimin bunu AKP’nin bir projesi olarak görüp Büyük Ortadoğu Projesinin bir ayağıymış gibi lanse ettiğini ve Greenpeace’in bölgeye çağırılarak Aliağa gemi sökümünden fotoğrafları gösterdiğini, bunun üzerine de bölge halkını tedirgin ettiğini ifade eden Özbenli şöyle devam ediyor; “ÇED için yapılan halkı bilgilendirme toplantılarına kesici aletlerle, halkı provoke etmek amacıyla gelen katılımcılar yüzünden toplantılar bile iptal oluyor. Halkı bilgilendirme toplantısına insan niye bıçakla gider? Demek ki halkın bilgilendirilmesi istenmiyor. Çünkü bilgilendirilirse belki ‘Bak

“Türkiye 8,333 km’lik sahil şeridine sahip ve bunun 321 km’si Mersin’in kıyı şeridi. Avrupa’da birçok ülkenin denize kıyısı bile bu kadar değilken Akdeniz bölgesinde tek bir tersanemizin dahi olmaması gerçekten inanılmaz. Selçuklular döneminde Alanya’da bir tersane varmış, o günden bugüne bölgede hiç tersane yok.”

ne güzel yapacaklarmış' diyecek. Bu olaylar üzerine eline bayrak alan vatandaş yürümeye başlıyor. Zaten maalesef Türkiye'de biri tetikleyip geri çekilsin, hemen millet gaza gelir. Vatan, millet, sakarya yollara düşer. Türkiye öyle bir yer ki, Alevi-Sünni dediler ayırdılar, sağ-sol dediler ayırdılar, laik-muhafazakar ayrıldı, şimdi de Kürt-Türk ayrımı sözkonusu. Türkiye bir manipülasyon merkezi haline geldi. Fittili ateşleyip gerisini boşveriyorsun, o başını alıp gidiyor zaten."

YALOVA-TAŞUCU İKİLEMİ

Akter Akdeniz Taşucu Gemi Sanayi A. Ş. ve Mersin Deniz Ticaret Odası, ODTÜ'ye başvurarak tarafsız bir öğretim görevlisi talebinde bulundu ve bilirkişi raporlarını inceletti. Üniversite tarafından, ODTÜ Deniz Bilimleri Araştırma Merkezi'nden konusunda yetkin isim olan Dr. Ahmet Cevdet Yalçınler görevlendirildi. Yalçınler'in hazırladığı raporda, bilirkişiler arasında gemi inşa mühendisinin bulunma gerekliliği belirtilerek tekrar bu bölgenin incelenmesi talep ediliyor. Yalçınler de Akter Tersanesi'nin haksızlığa uğradığını söyleyerek, Çed raporunun süresinin makul olduğunu belirtiyor ve tespitlerde bilimsel verilerin kullanılmadığı, kamu yararının bulunmadığı... gibi birçok ifadeyi çürütüyor. Mahkemeye ODTÜ'nün raporunu da sunduklarını dile getiren Özbenli, tersanelerin her zaman artmasından yana olduğunu ve Yalova'ya itirazının olmadığını ancak dava konularının benzerliği açısından Yalova ile kıyaslama yapılması gerektiğini ifade ediyor. Eldeki veriler doğrultusunda da Yalova-Taşucu ikilemini ortaya koyuyor:

- Yalova'da 4.5 km'lik bir sahil şeridi sadece dolguyla kazanılıyorken, Taşucu'nda zaten liman mevcut olduğu ve su derinliği 10-12 metre olduğu için, varolan mendireğin içinde rıhtım düzenlemesine yönelik sadece 8 metre dolgu yapılması söz konusu. Ayrıca toplamda dolgu ile kazanılacak ve tersane inşa edilecek alan 2,000 metrekare ve böyle

bir durumda bile bu dolgunun doğal kıyı hattına müdahale olacağı söyleniyor. 1974 yılında kurulan Seka fabrikasından ve 1980'de yapılarak, 1985 yılından beri de deniz trafiğine açık bir yerden söz ediyoruz. 400-500 metre denize dolgu yapılan Yalova Altınova'da ise dolgu ile kazanılacak ve tersane inşa edilecek alan 2.2 milyon metrekare ve derinlik 400-500 metrede ancak 5.5 metreyi buluyor. 8 metrelik dolgu doğuya, 40 tane tersanenin olduğu ve alt yapısı daha sonradan yapılan bir yerden daha fazla mı zarar verecek?

- Taşucu'nun geri sahası Seka fabrika sahası ve liman alanı iken, Yalova'nınki TMMOB Ziraat Mühendisleri Odası Raporu'na göre tamamen 1. sınıf tarım arazisi. Deniz ve hava koşullarına karşı korumasız açık bir kıyı şeridi olan Yalova'nın aksine, Taşucu mendirekle korunuyor ve 1980 yılından beri liman olduğu için tüm meteorolojik şartlara uygun.
- Özel bir şirketin ticari amaçla kullanımına açılması gerekçesiyle kamu yararının bulunmadığı iddia edilen Taşucu Tersanesi'nin yanında, Yalova'da kurulan tersaneler de özel şirketlere ait değil mi?
- Taşucu, Gökusu Deltası'na ve sulak alanlara yakınlığından dolayı eleştirilirken, Yalova'nın Hersek Deltası'na olumsuz bir etkisi olmayacağı aksine faaliyet alanının deltaya "yeteri kadar uzakta" olduğu söyleniyor ve bölge için hazırlanan uygulama imar planına hiç değinilmiyor.
- Yalova'da boya vb. işlemlerin kapalı atölyelerde yapılacağını altı çizilirken,

Taşucu'nda birçoğunun açık alanda yapılmasının planlandığı söyleniyor.

- Oluşacak atık suların büyük ihtimalle arıtım sonrası denize veya drenaj hattına deşarj edileceği söylenen Taşucu'nun aksine, Yalova'da 40 tersaneli bir tersaneler bölgesi olsa da, körfeze herhangi bir atık deşarj edilmeyeceği ifade ediliyor.

BU TRAJİ-KOMİK HİKAYE GERÇEK

1996 yılında kapatılan Taşucu meteoroloji istasyonundan rapor alınmadığı, sanayi alanı diye gözüken beton bir sahanın tarım arazisi olduğu gerekçesi ve piyasada satılmayan, dolaşımı bile 2008 tarihinden beri yasak olan boyaların kullanılacağı varsayımından hareketle yapımı durdurulan Taşucu Tersanesi çok büyük ve üzücü bir kayıp. Hem sektör, hem Mersin hem de ülkenin geleceği açısından.

Türkiye işsizlik tablosunda en üst sıralarda yer alan Mersin'de yaşanan bu trajikomik hikaye ne yazık ki gerçek. Verilen bu kadar mücadele, yapılan bu kadar yatırıma rağmen bir türlü olumlu sonuç elde edememek ise hem yatırımcının hevesini kırmaya, hem de var olan bir potansiyelin göz göre göre kaybolmasına yol açıyor. Bir yandan da ülkenin içinde bulunduğu çıkmazlar ve buna yol açan ilişkiler ağına bakıp şaşırırmaktan kendinizi alamıyor ve soruyorsunuz: "Taşucu Tersanesi gerçekten çevreyi bu kadar tehdit ediyor muydu, yoksa önyargılar mı bu sonucu doğurdu?"

